

STELLINGEN

Studiemiddag: *De Surinaams-Hindostaanse gemeenschap in Nederland anno 2023*

3 December 2023, Theater Zuidplein Rotterdam, zaal Z

Cultuur- en religiebeleving

1. Onder de in Nederland geboren Hindostanen (tweede generatie) is er geen bijzondere belangstelling voor Suriname. Bepaalde culturele uitingen als *baithak gáná* spelen alleen een rol in de danscultuur.
2. De Hindostaanse media zijn vooral gericht op de oudere generatie en voldoen niet aan de culturele behoefte van jongeren.
3. De Hindostaanse cultuur heeft geen plek in de mainstream. Feestdagen als Holi en Divali vinden voorzichtig ingang in de Nederlandse samenleving. Voor moslimfeestdagen wordt meegelift met de veel grotere Turkse en Marokkaanse gemeenschap.
4. De religieuze voorzieningen die in de loop der jaren zijn opgebouwd, worden steeds minder bezocht. Spiritualiteit is belangrijker dan religie. Dit geldt met name voor hindoes. Moslims bezoeken vaker de moskee.
5. Het aantal fysieke culturele bijeenkomsten vermindert. Jongere generaties hebben geen behoefte aan dergelijke bijeenkomsten. Hierdoor is sprake van vermindering van sociale cohesie binnen de Hindostaanse groep.
6. Het voortbestaan van de Sarnámi taal staat onder druk. De eerste generatie vond het belangrijk dat hun kinderen goed geïntegreerd raakten in de Nederlandse samenleving. Daarom communiceerden ze in het Nederlands, met als gevolg dat veel Hindostaanse jongeren het Sarnámi niet kunnen verstaan, laat staan spreken.

Hindostaanse identiteit

7. Voor het behoud van de Hindostaanse identiteit is het belangrijk de in Suriname ontwikkelde Hindostaanse cultuur te behouden, zoals de Sarnámi taal, huwelijksrituelen, authentieke gerechten (bijvoorbeeld chokhá en karhi) en hechte familiebanden.
8. Angst voor verlies van de Hindostaanse identiteit is onterecht. De binding met Suriname neemt onder jongere generaties af, maar India, in het bijzonder Bollywood, is een verbindende factor tussen Hindostanen in de diaspora. Er is sprake van een meervoudige identiteit: een Surinaams-Hindostaanse, een Nederlands-Hindostaanse én een Hindostaanse diaspora identiteit.

9. Vanwege het toenemend aantal Indiërs in Nederland nemen ook de contacten tussen Surinaamse Hindostanen en Indiërs toe, hetgeen de diaspora identiteit bevordert.

Sociaal-maatschappelijke issues

10. Bepaalde specifiek Hindostaanse vraagstukken zijn door de tijd opgelost, zoals vrouwenmishandeling en -emancipatie, huisvestingsproblemen, beheersing van de Nederlandse taal en behoefte aan huiswerkbegeleiding. Mede daardoor is de maatschappelijke betrokkenheid bij de Hindostaanse gemeenschap verminderd.
11. Hindostanen zijn sterk georiënteerd op intellectuele vooruitgang. Daardoor ervaren jongeren een grote prestatiedruk. Er is te weinig aandacht voor hun eigen aanleg en keuze. Dit geeft psychische problemen.
12. Vrouwenemancipatie is misschien geen issue meer binnen de Hindostaanse gemeenschap, maar de Hindostaanse cultuur zorgt wel voor extra belemmeringen in het doorgroeien naar hogere functies binnen de Nederlandse maatschappij.
13. Hindostanen die niet volledig kunnen meedoen, bijvoorbeeld vanwege sociaaleconomische achterstand, maar ook vanwege een beperking, voelen zich niet gekend.
14. 'Manai ka boli' (wat zullen de mensen zeggen?) als onderdrukkende factor speelt geen rol van betekenis meer.

Relatie ouderen en jongeren

15. Het verschil tussen de culturele leefwereld van de oudere en de jongere generaties neemt toe. Er is sprake van vervreemding. Onder minder zelfredzame ouderen is er sprake van eenzaamheid.
16. Vroeger werd het als een schande ervaren om ouders in een verpleeghuis 'te stoppen'. Dat is niet meer het geval.

Gemeenschapszin

17. De gemeenschapszin onder de in Nederland geboren Hindostanen is onderontwikkeld. Ze hebben weinig belangstelling voor hun geschiedenis, geen historisch besef en eren hun voorouders niet.
18. Door hun sterke drang naar succes verwaarlozen ze minder succesvolle leden van de groep. Dit uit zich bijvoorbeeld in de geringe belangstelling voor vrijwilligerswerk.
19. De vooruitgang van Hindostanen is eenzijdig, middelmatig en is al decennialang blijven steken. In bepaalde vakgebieden kunnen zij misschien wel bovengemiddeld presteren, maar niet in de publieke arena (politiek, kunst, sport). Er zijn daardoor weinig publieke voorbeeldfiguren die de gemeenschapszin aanwakkeren.